

Γιώργος Κρεασίδης

Απεργιακές συγκεντρώσεις στις 10:30πμ: στην Αθήνα στα Χαυτεία, στη Θεσσαλονίκη στην Καμάρα

Η απεργία της Τρίτης ενάντια στο ασφαλιστικό Βρούτση αποκτά χαρακτήρα μιας γενικότερης αναμέτρησης, καθώς δίνει τη δυνατότητα να βγάλει τον κόσμο της δουλειάς από την «πολιτική αφάνεια», να επαναφέρει τις διεκδικήσεις του στο προσκήνιο, να αναδείξει το κρίσιμο αίτημα ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος.

Το κοινωνικό πρόβλημα έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις, καθώς η ανεργία καθηλώνει στη μιζέρια τα λαϊκά στρώματα, κάτι που δεν αλλάζει από τις στατιστικές αλχημείες. Όσο και αν πανηγυρίζουν Μητσοτάκης και Βρούτσης επειδή οι απολύσεις του Γενάρη ήταν λιγότερες από αυτές πριν ένα χρόνο, η ουσία είναι ότι με βάση τα επίσημα στοιχεία απολύθηκαν 17.318 περισσότεροι από όσους βρήκαν δουλειά. Επιπλέον, στις 177.632 προσλήψεις το 53,62% αφορά ελαστική και εκ περιτροπής εργασία, κάτι που συμβαίνει όλο τον χρόνο. Αυτές οι θέσεις που αφορούν κυρίως τους νέους, δίνουν την «αύξηση της απασχόλησης» για μερικές ώρες και μέρες δουλειά τη βδομάδα που οδηγούν σε μεροκάματο-χαρτζιλίκι. Την ίδια στιγμή, οι «κανονικές» δουλειές πληρώνονται με τους άθλιους μνημονιακούς μισθούς που δεν επιτρέπουν στους εργαζόμενους να βγουν από την ανέχεια. Το γεγονός ότι ο ΣΕΒ στοχοποιεί για την ανεργία την περσινή περιορισμένη αύξηση κατά 11% του κατώτατου μισθού, πιστοποιεί πως η πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη όχι μόνο δεν θα βελτιώσει την κατάσταση, αλλά προϋποθέτει το βάλτωμα των λαϊκών στρωμάτων στη φτώχεια και ανασφάλεια.

Και αν αυτή η ανασφάλεια είναι αόρατη για κυβέρνηση, πολιτικό σύστημα και ΜΜΕ, οι εργαζόμενοι βομβαρδίζονται κυριολεκτικά για να νιώσουν ανασφαλείς από άλλους «ασύμμετρους» κινδύνους. Καθημερινές είναι οι κραυγές των ΜΜΕ για την «ανομία» στα Εξάρχεια, τον «κίνδυνο από τις προσφυγικές ροές» ή τις μεγαλοστομίες του Ερντογάν. Ειρήνη στο κοινωνικό μέτωπο και συσπείρωση στην κυβέρνηση είναι το μήνυμα της πλύσης εγκεφάλου.

Οι μισθωτοί έχουν μείνει εκτός κυβερνητικού αφηγήματος περί ανάπτυξης και φοροελαφρύνσεων. Γενναίες φοροαπαλλαγές, εκπτώσεις ή και κατάργηση φόρων αφορούν επιχειρηματίες, εταιρείες, μεγαλοϊδιοκτήτες. Το ασφαλιστικό έχει σαν βασική πλευρά τη μείωση εργοδοτικών εισφορών. Έφτασε ο Μητσοτάκης στο σημείο να ανακοινώσει νέα δέσμη μέτρων υπέρ των εργοδοτών, προχτές στη Βουλή, αν αυτοί τηρούν την νομοθεσία — η οποία είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους! «Διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις κι εκείνες θα φροντίζουν τους εργαζόμενούς τους», είπε χαρακτηριστικά.

Αυτή είναι η περίφημη «κανονικότητα», για την πατρότητα της οποίας τσακώνονται Μητσοτάκης και Τσίπρας, δηλαδή, αν την έφερε το μπαράζ αντιλαϊκών μέτρων της ΝΔ ή το τρίτο και χειρότερο μνημόνιο των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Η «κανονικότητα» δεν είναι παρά η αλυσίδα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που φορτώνουν τα βάρη της κρίσης στον λαό.

Το αντιασφαλιστικό Βρούτση συνεχίζει εκεί που σταμάτησε ο νόμος Κατρούγκαλου που, με τη σειρά του, βασίστηκε στο πρώτο μνημονιακό ασφαλιστικό των Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Παραμένουν καθεστώς, μεταξύ άλλων, οι συντάξεις πείνας, το όριο συνταξιοδότησης στα 67 που θα επαναξεταστεί με βάση το... προσδόκιμο ζωής και τα 40 χρόνια δουλειάς, η δραματική συρρίκνωση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η σταθερή μείωση της δαπάνης του προϋπολογισμού για τις συντάξεις, με στόχο το 2030 να έχει μειωθεί κατά 30%. Συμπληρώνονται από την οργάνωση της ιδιωτικοποίησης -για αρχή- της επικουρικής ασφάλισης. Παραμένει σταθερά όνειρο απατηλό η επιστροφή των κλεμμένων, ενώ οι αυξήσεις είναι ψίχουλα για λίγους, συνδυασμένες με τη μείωση της λεγόμενης προσωπικής διαφοράς. Στη μείωση των εισφορών επικρατεί η ελάφρυνση του εργοδότη σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων.

Μια συνωμοσία της σιωπής προσπαθεί να αφήσει στο απυρόβλητο την αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ μαζί με το αντιασφαλιστικό Βρούτση. Βασικός συνένοχος η ΓΣΕΕ και ο εργοδοτικός-κυβερνητικός συνδικαλισμός που εκπροσωπεί. Αποφεύγει την αναγκαία απεργιακή απάντηση ακόμα και στο επίπεδο του εθιμοτυπικού που ακολουθούσε. Μετά τη συγκρότηση της αντι-κοινωνικής συμμαχίας με τις εργοδοτικές οργανώσεις, έχει ανέβει πίστα στον εκφυλισμό. Δε βρίσκει τίποτα σπουδαίο στο τερατούργημα Βρούτση και ετοιμάζει ένα συνέδριο-παρωδία

στις 25/2, ένα ραντεβού στην κάλπη για αμφιλεγόμενους αντιπροσώπους.

Την ίδια ώρα, το ΠΑΜΕ, παρά την αγωνιστική ρητορική, αρνείται να στηρίξει στο συνέδριο του ΕΚΑ την πρόταση της ΑΤΕ και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για κλιμάκωση της πάλης για το ασφαλιστικό με νέα 48ωρη απεργία. Χωρίς, μάλιστα, να αντιπροτείνει κάτι άλλο, εκτός από διακηρύξεις. Στο ίδιο μοτίβο που άφηνε τους προηγούμενους κρίσιμους μήνες την πρωτοβουλία στην κυβέρνηση, αφού καθηλωνόταν στη ζύμωση, αντί για την κήρυξη απεργίας σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Τις κρίσιμες αυτές στιγμές, οι εργατικές δυνάμεις με αναφορά στην αντικαπιταλιστική και μαχόμενη Αριστερά πρέπει να γίνουν κομμάτι της λύσης. Η Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση την Τρίτη στα Χαυτεία στις 10.30 π.μ., ενώ στη Θεσσαλονίκη αντίστοιχη συγκέντρωση θα γίνει την ίδια ώρα στην Καμάρα.

Η συμμετοχή στην απεργία είναι κρίσιμη, όχι μόνο για να ξανάρθει στο προσκήνιο ο κόσμος της εργασίας, στέλνοντας πολιτικά μηνύματα, αλλά και να συνεχιστεί στο πεδίο της μάχης η προσπάθεια για ένα ταξικό, μαχόμενο και νικηφόρο εργατικό κίνημα, δύναμη ανατροπής του νομοσχεδίου Βρούτση και της αλυσίδας αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων, αλλά και συνολικά της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου.

Πηγή: prin.gr